

عنوان مقاله:

بررسی آموزش یادگیری مشارکتی بر خود نظم دهی تحصیلی دانش آموزان متوسطه اول در درس کار و فناوری

محل انتشار:

کنفرانس ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد دستاورهای نوین در علوم تربیتی و رفتاری «از نگاه معلم» (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

بهشته سعیدیان - کارشناسی حسابداری، دبیر کار و فناوری آموزش و پرورش ناحیه یک سنندج

خلاصه مقاله:

یادگیری مشارکتی وسیله ای برای تقویت مهارت های فکری و ارتقاء سطح یادگیری، وسیله ای برای بهبود روابط دانش آموزان نژادهای مختلف و آماده کردن آنها برای ایفای نقش در فعالیت های گروهی و خود نظم دهی در میان آنها است. هدف پژوهش حاضر، بررسی آموزش یادگیری مشارکتی بر خود نظم دهی تحصیلی دانش آموزان متوسطه اول در درس کار و فناوری می باشد. این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ روش، توصیفی از نوع همبستگی می باشد. جامعه آماری پژوهش شامل دانش آموزان متوسطه اول شهر سنندج بودند. ابزار گردآوری داده ها شامل پرسشنامه خود تنظیمی سواری و عرب زاده (1392) بود که روایی این ابزار به تایید اساتید رسید و پایایی به روش آلفای کرونباخ مورد بررسی قرار گرفت که، 0/79 به دست آمد. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون های آماری کولوگرف اسمیرونوف، همبستگی پیرسون، آزمون t همبسته استفاده گردید. نتایج نشان داد، نمره خود نظم دهی تحصیلی دانش آموزان در پیش آزمون 43/90 بود که در پس آزمون به 64/70 افزایش یافته است و این افزایش از نظر آماری نیز معنادار می باشد ($P=0/005$). در واقع بین دانش آموزانی که با روش یادگیری مشارکتی آموزش دیده اند با دانش آموزانی که این آموزش را ندیده اند در میزان خود نظم دهی تحصیلی دانش آموزان در درس کار و فناوری تفاوت معناداری وجود دارد.

کلمات کلیدی:

آموزش یادگیری مشارکتی، خودنظم دهی تحصیلی، دانش آموزان، درس کار و فناوری، متوسطه اول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1020046>

